

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

24. september 2008*

I sag T-45/06,

Reliance Industries Ltd, Mumbai (Indien), ved solicitors I. MacVay og S. Ahmed,
R. Thompson, QC, og barrister K. Beal,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat
G. Berrisch,

og

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. Khan og P. Stancanelli, som
befuldmægtigede,

sagsøgte,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af:

- Kommissionens meddelelse af 1. december 2005 om indledning af en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT C 304, s. 4)

- Kommissionens meddelelse af 1. december 2005 om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan (EUT C 304, s. 9)

- Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301, s. 1), Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 301, s. 21), og Kommissionens afgørelse 2000/745/EF af 29. november 2000 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301, s. 88), i det omfang, disse retsakter finder anvendelse på sagsøgeren efter den 1. december 2005

- subsidiært: artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), og artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Martins Ribeiro (refererende dommer), og dommerne N. Wahl og A. Dittrich,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. december 2007,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

Verdenshandelsorganisationens aftaler om antidumping og om antisubsidier

¹ Artikel 11, stk. 3, i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT L 336, s. 103 (herefter »antidumpingaftalen«)),

som er indeholdt i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (WTO), bestemmer:

»[...] [E]ndelig antidumpingtold [ophæves] senest på femårsdagen for indførelsen heraf [...], medmindre myndighederne som led i en fornyet undersøgelse, der er indledt før nævnte tidspunkt på eget initiativ eller på grundlag af en behørigt dokumenteret anmodning fra eller på vegne af den pågældende indenlandske erhvervsgren inden for en rimelig frist forud for nævnte tidspunkt, fastslår, at der formentlig fortsat eller igen vil blive forvoldt skade som følge af dumpingimport, hvis tolden bortfalder. Tolden kan forblive i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.«

- 2 Artikel 21, stk. 3, i aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger af 1994, som også er indeholdt i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (EFT L 336, s. 156, herefter »antisubsidieaftalen«), bestemmer:

»[...] [E]ndelig udligningstold [ophæves] senest på femårsdagen for indførelsen heraf [...], medmindre myndighederne som led i en fornyet undersøgelse, der er indledt før nævnte tidspunkt på eget initiativ eller på grundlag af en behørigt dokumenteret anmodning fra eller på vegne af den pågældende indenlandske erhvervsgren inden for en rimelig frist forud for nævnte tidspunkt, fastslår, at der formentlig fortsat eller igen vil blive forvoldt skade som følge af subsidier, hvis tolden bortfalder. Tolden kan forblive i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.«

Grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport

- 3 Artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1, herefter »grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport«), i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i sagen, bestemmer:

»Undersøgelser kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis en eksportør frivilligt afgiver tilsagn om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser til det pågældende område, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger bringes til ophør [...]«

- 4 Artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport bestemmer:

»Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

En fornyet undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade [...]

[...]

Der skal i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.«

- 5 I overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport »[genoptager] Kommissionen [...] undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg«.

- 6 I betragtning 18 til grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport er det anført, at »det er nødvendigt at fastsætte, at [antidumping]foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en genoptagelse af en undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes«.

Grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel

- 7 Artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske

Fællesskab (EFT L 288, s. 1, herefter »grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel«), bestemmer:

»En undersøgelse [vedrørende antisubsidier] kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis der modtages tilfredsstillende frivillige tilsagn, i henhold til hvilke:

- a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller

- b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.«

8 Artikel 18 i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel bestemmer:

»1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet

undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade [...]

[...]

4. Der skal i De Europæiske Fællesskabers Tidende på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Fællesskabet kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.«

⁹ I overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel »[iværksætter] Kommissionen [...] fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18 [...] efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg«.

¹⁰ I betragtning 22 til grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel er det anført, at »det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes«.

Sagens baggrund

- 11 Sagsøgeren, Reliance Industries Ltd, er et selskab stiftet i henhold til indisk ret, som bl.a. fremstiller polyethylenterephthalat (PET).
- 12 Den 27. november 2000 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2603/2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301, s. 1).
- 13 Den 27. november 2000 vedtog Rådet endvidere forordning (EF) nr. 2604/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 301, s. 21).
- 14 Under den procedure, som gik forud for vedtagelsen af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000, gav sagsøgeren tilsagn til Kommissionen om at ændre selskabets priser i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 13, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret udførsel. Sagsøgeren indvilligede endvidere i, at tilsagnet »var omfattet af bestemmelserne [i artikel 11, [stk.] 2, [...] i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport, og [i artikel] 18, stk. 1 og 2, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel«.

- 15 Den 29. november 2000 vedtog Kommissionen afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301, s. 88).
- 16 Forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745 blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 30. november 2000. I overensstemmelse med artikel 6 i forordning nr. 2603/2000, artikel 4 i forordning nr. 2604/2000 og artikel 2 i afgørelse 2000/745 trådte de i kraft dagen efter offentliggørelsen heraf, dvs. den 1. december 2000.
- 17 Den 2. marts 2005 offentliggjorte Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod antidumpingimport og artikel 18, stk. 4, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af visse antidumping- og visse udligningsforanstaltninger (EUT C 52, s. 2). Meddelelsen vedrørte bl.a. forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745. Kommissionen anførte i denne meddelelse, at gyldigheden af disse foranstaltninger, medmindre der blev indledt en fornyet undersøgelse, ville udløbe den 1. december 2005. Anmodningerne om en fornyet undersøgelse skulle være Kommissionen i hænde senest tre måneder før udløbet af de berørte foranstaltninger.
- 18 Den 30. august 2005 indgav Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe en anmodning om en fornyet undersøgelse på vegne af producenterne, som repræsenterer en væsentlig del, i dette tilfælde mere end 90%, af den samlede fællesskabsproduktion af visse typer PET.

19 Den 1. december 2005 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* dels en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT C 304, s. 4), dels en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat (EUT C 304, s. 9) (herefter under ét »de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse«). De anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse vedrørte forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745.

20 Ved skrivelse af 31. januar 2006 underrettede sagsøgeren Kommissionen om selskabets bekymringer i forbindelse med datoen for offentliggørelsen af meddelelserne om en fornyet undersøgelse. Skrivelsen var affattet således:

»I henhold til WTO's regler [...] udløber antidumpingforanstaltninger og udligningsforanstaltninger senest på femårsdagen efter indførelsen heraf, medmindre de forlænges som led i en fornyet undersøgelse inden udløbsdatoen. De relevante fællesskabsretlige bestemmelser skal fortolkes i overensstemmelse med WTO's regler. Imidlertid vil Den Europæiske Union indlede en udløbsundersøgelse af antidumping- og udligningsforanstaltningerne PET den samme dag, som disse foranstaltninger udløber (dvs. den 1.12.2005), og ikke i henhold til WTO's regler, inden denne dato (dvs. senest den 30.11.2005). Dette har den konsekvens, at den hævdede forlængelse af gyldighedsperioden for de berørte forordninger overskrider det i WTO's regler fastsatte.«

21 Ved skrivelse af 3. februar 2006 svarede Kommissionen, at den omhandlede fornyede undersøgelse blev indledt »under fuld overholdelse af artikel 11, stk. 2, i [grundforordningen om beskyttelse mod antidumpingimport] og artikel 18 i [grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel]«.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. februar 2006 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 23 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Der er ikke truffet nogen foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 64.
- 24 Ved skrivelse af 15. november 2007 tilsendte sagsøgeren Retten beretningen fra WTO's appelorgan af 12. april 2007 om fornyede undersøgelser ved udløbet af antidumpingforanstaltninger vedrørende rørformede produkter til oliefelter hidrørende fra Argentina (WT/DS268/AB/RW). Dette dokument blev vedlagt sagsakterne og videregivet til Rådet og Kommissionen.
- 25 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 13. december 2007.
- 26 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— De anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse annulleres.

- Såfremt Retten finder det nødvendigt eller passende annulleres forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, i det omfang disse finder anvendelse efter den 1. december 2005.

- Kun i det tilfælde, og kun for så vidt som Retten, i modsætning til sagsøgerens argumentation, finder, at formålet med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, når disse fortolkes korrekt, adskiller sig fra artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og/eller artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, annulleres disse bestemmelser i grundforordningerne.

- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

27 Rådet har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Ulovlighedsindsigelsen vedrørende artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, som sagsøgeren har rejst subsidiært, herunder sagsøgerens påstand om annullation af disse bestemmelser, forkastes.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

28 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

Om antagelse til realitetsbehandling af påstanden om annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse i det omfang, den vedrører Rådet

Parternes argumenter

29 Rådet og Kommissionen har ikke bestridt, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse udgør anfægtelige retsakter som omhandlet i artikel 230 EF. Da de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse imidlertid er retsakter, som er vedtaget af Kommissionen, er Rådet og Kommissionen af den opfattelse, at sagen skal afvises, for så vidt som den er anlagt mod Rådet.

30 Rådet har endvidere under retsmødet anført, at det den 22. februar 2007 vedtog forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Thailand og Taiwan efter en udløbsundersøgelse og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport (EUT L 59, s. 1), og forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel (EUT L 59, s. 34). Sagsøgeren har ikke længere en interesse i påstanden om annullation

af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, da selskabet ikke har anlagt sag med påstand om annullation af disse forordninger, som i mellemtiden er blevet endelige.

- 31 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet har søgsmålsinteresse, da de anfægtede retsakter er rettet til selskabet, eller idet det berøres umiddelbart og individuelt heraf (Rettens dom af 28.2.2002, sag T-589/97, BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 1155, præmis 45).
- 32 For så vidt angår den omstændighed, at der ikke længere foreligger søgsmålsinteresse, har sagsøgeren understreget, at Rådet først fremsatte denne afvisningspåstand under retsmødet, og at selskabet under alle omstændigheder opretholder en interesse i at få annulleret de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse.

Rettens bemærkninger

— Om sagsøgerens søgsmålsinteresse

- 33 Det bemærkes, at søgsmålsinteresse er en ufravigelig procesforudsætning, som Domstolen kan undersøge af egen drift (jf. Rettens dom af 28.9.2004, sag T-310/00, MCI mod Kommissionen, Sml. II, s. 3253, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Det skal endvidere bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at et annullations-søgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person kun kan admitteres, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres (jf. dommen i sagen MCI mod Kommissionen, nævnt i præmis 33 ovenfor, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).

- 35 En sagsøgers søgsmålsinteresse for så vidt angår sagens genstand skal foreligge på tidspunktet for sagens anlæggelse, idet sagen i modsat fald afvises. Sagens genstand skal ligesom søgsmålsinteressen bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes ufornuddent at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe parten en fordel (Domstolens dom af 7.6.2007, sag C-362/05 P, Wunenburger mod Kommissionen, Sml. I, s. 4333, præmis 42, jf. tillige i samme retning Rettens kendelse af 17.10.2005, sag T-28/02, First Data m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 4119, præmis 35-38).
- 36 Såfremt appellants søgsmålsinteresse bortfalder under sagens forløb, kan en afgørelse fra Retten om sagens realitet ikke bibringe denne en fordel (dommen i sagen Wunenburger mod Kommissionen, nævnt i præmis 35 ovenfor, præmis 43).
- 37 Det skal i det foreliggende tilfælde bemærkes, dels at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse vedrører de foranstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, dels at sagsøgeren er en virksomhed, der fremstiller og eksporterer de i de nævnte retsakter anførte varer. Vedtagelsen af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse har i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel haft den virkning, at de foranstaltninger, som er genstand for den fornyede undersøgelse, og som påvirker sagsøgerens eksport, forblev i kraft indtil afslutningen af undersøgelsen, hvorimod de i mangel af denne fornyede undersøgelse ville være udløbet fem år efter indførelsen heraf.
- 38 Heraf følger, at sagsøgeren, da selskabet anlagde sagen, havde søgsmålsinteresse, idet de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse indeholdt et klagepunkt imod det (jf. i denne retning dommen i sagen Wunenburger mod Kommissionen, nævnt i præmis 35 ovenfor, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Det skal endvidere undersøges, om forordning nr. 192/2007 og nr. 193/2007, som afsluttede den fornyede undersøgelse, og som sagsøgeren ikke har anfægtet inden for

den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist, har fjernet sagsøgerens interesse i at få annulleret de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse.

40 I den forbindelse skal det for det første fastslås, at sagen fortsat har genstand, idet de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse ikke formelt blev tilbagekaldt ved forordning nr. 192/2007 og nr. 193/207 (jf. i denne retning dommen i sagen Wunenburger mod Kommissionen, nævnt i præmis 35 ovenfor, præmis 48).

41 For det andet skal det fastslås, at retsvirkningerne af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse ikke blev ophævet ved vedtagelsen af forordning nr. 192/2007 og nr. 193/2007. I den forbindelse bemærkes, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse forblev i kraft indtil afslutningen af den fornyede undersøgelse af de foranstaltninger, som blev indført ved forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt ved afgørelse 2000/745. De selvstændige retsvirkninger af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, som forelå indtil den 28. februar 2007, hvor forordning nr. 192/2007 og nr. 193/2007 trådte i kraft, er ikke påvirket af de nye antidumping- og udligningsforanstaltninger, som blev indført ved disse forordninger (jf. i denne retning Domstolens dom af 10.5.2005, sag C-400/99, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3657, præmis 17).

42 På denne baggrund kan annullationen af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse have retsvirkninger for sagsøgeren, da Rettens eventuelle konstatering af en ulovlighed kan udgøre grundlaget for et eventuelt erstatningssøgsmål (jf. i denne retning Domstolens dom af 31.3.1998, forenede sager C-68/94 og C-30/95, Frankrig m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1375, præmis 74).

43 For det tredje opretholder sagsøgeren endvidere en interesse i en annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse med henblik på at hindre, at den til disse meddelelser angiveligt tilknyttede ulovlighed gentager sig i fremtiden (jf. i denne retning dommen i sagen Wunenburger mod Kommissionen, nævnt i præmis 35

ovenfor, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis, samt Rettens dom af 14.9.1995, forenede sager T-480/93 og T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2305, præmis 60). Det er vigtigt i den forbindelse at understrege, at den angivelige ulovlighed kan gentage sig i fremtiden, uafhængigt af de omstændigheder, som har givet anledning til den af sagsøgeren anlagte sag, eftersom den vedrører en retlig fejl begået af Kommissionen ved fortolkningen af bestemmelserne i grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel i lyset af de tilsvarende bestemmelser i WTO-aftalerne (jf. i denne retning dommen i sagen Wunenburg mod Kommissionen, nævnt i præmis 35 ovenfor, præmis 52).

- 44 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren har opretholdt sin interesse i påstanden om annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse.

— Om sagsøgerens søgsmålskompetence

- 45 Eftersom de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse ikke er rettet til sagsøgeren, må det undersøges, om selskabet i overensstemmelse med artikel 230, stk. 4, EF er umiddelbart og individuelt berørt heraf.

- 46 For det første skal det fastslås, at sagsøgeren er umiddelbart berørt som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF. De anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse påvirker umiddelbart selskabets retsstilling og overlader ikke et skøn til de nationale myndigheder, der skal gennemføre dem (jf. i denne retning Rettens dom af 26.9.2000, sag T-80/97, Starway mod Rådet, Sml. II, s. 3099, præmis 61).

47 For det andet er sagsøgeren endvidere individuelt berørt som omhandlet i samme bestemmelse, da selskabet i forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt i afgørelse 2000/745, som er genstand for de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, er angivet som en producent- og eksportvirksomhed, der har deltaget i den administrative procedure, der efterfølgende blev godkendt af Kommissionen (jf. i denne retning dommen i sagen BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 31 ovenfor, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

48 Heraf følger, at sagsøgeren har søgsmålskompetence i henhold til artikel 230, stk. 4, EF.

49 Det følger af ovenstående, at sagsøgerens påstand om annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse skal antages til realitetsbehandling.

— Om antagelse af påstanden til realitetsbehandling, i det omfang den vedrører Rådet

50 Det skal følgelig fastslås, at eftersom de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 22, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, blev vedtaget af Kommissionen, kan den foreliggende sag, for så vidt som den tilsigter annullation af disse meddelelser om en fornyet undersøgelse, kun antages til realitetsbehandling, i det omfang den er anlagt mod denne institution (jf. i denne retning Rettens kendelse af 22.2.2001, sag T-209/00, Lamberts mod Ombudsmanden og Parlamentet, Sml. II, s. 765, præmis 13-19).

- 51 Heraf følger, at søgsmålet om annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse skal afvises, i det omfang det er anlagt mod Rådet.

Om antagelsen af søgsmålet til realitetsbehandling, for så vidt som det tilsigter annullation af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel

Parternes argumenter

- 52 Rådet og Kommissionen har gjort gældende, at søgsmålet skal afvises, for så vidt som det tilsigter annullation af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000, afgørelse 2000/745, artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel. Sagen blev nemlig anlagt efter den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist. Hertil kommer, at sagsøgeren ikke er individuelt berørt som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel.
- 53 Sagsøgeren har først gjort opmærksom på, at forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 skulle have været udløbet den 1. december 2005. De anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse har forlænget de berørte forordningers gyldighedsperiode, hvorfor sagsøgeren er nødsaget til også at gøre indsigelser mod, at disse forordninger forblev i kraft (jf. analogt Rettens domme af 12.7.2006, sag T-253/02, Ayadi mod Rådet, Sml. II, s. 2139, præmis 77, og sag T-49/04, Hassan mod Rådet og Kommissionen, præmis 53-59). Sagsøgeren ønskede således ikke at få annulleret forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 i sig selv, men blot i det omfang, de

påvirkede selskabet efter den 1. december 2005. Sagen kunne således ikke have været anlagt før offentliggørelsen af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse.

54 Dernæst har sagsøgeren anført, at selskabet har søgsmålskompetence, idet de anfægtede retsakter er rettet til selskabet, eller fordi det berøres umiddelbart og individuelt af alle disse retsakter (dommen i sagen BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 31 ovenfor, præmis 45).

55 Endelig har sagsøgeren, i det omfang søgsmålet vedrører annullation af visse bestemmelser i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel, understreget, at selskabet har nedlagt denne påstand subsidiært, i tilfælde af, at de første to led af anbringendet vedrørende realiteten blev forkastet.

Rettens bemærkninger

56 Ifølge fast retspraksis er fristen for annullationssøgsmål præceptiv og kan ikke fraviges af parterne eller Fællesskabets retsinstanser, da de har til formål at tilvejebringe klarhed og retssikkerhed og at undgå enhver forskelsbehandling og vilkårlighed i retsplejen

(Domstolens dom af 23.1.1997, sag C-246/95, Coen, Sml. I, s. 403, præmis 21, og Rettens dom af 18.9.1997, forenede sager T-121/96 og T-151/96, Mutual Aid Administration Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 1355, præmis 38 og 39).

- 57 I medfør af artikel 230, stk. 5, EF havde sagsøgeren en frist på to måneder til at anlægge sit annullationssøgsmaal, som i henhold til artikel 102, stk. 2, i Rettens procesreglement kan forlænges med ti dage. Eftersom de af de foreliggende påstande omfattede retsakter alle er blevet offentliggjort i EU-Tidende, skal søgsmålsfristen i overensstemmelse med procesreglementets artikel 102, stk. 1, regnes fra udløbet af fjortendedagen efter datoen for offentliggørelsen af de berørte retsakter.
- 58 Henset til datoen for offentliggørelsen af de berørte retsakter (jf. præmis 3, 7 og 16 ovenfor), er det åbenbart, at søgsmålet, der blev anlagt den 13. februar 2006, blev anlagt for sent og følgelig skal afvises, for så vidt som det tilsigter annullation af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000, afgørelse 2000/745 og artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport samt artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel.
- 59 Sagsøgeren kan ikke basere sin argumentation på dommen i sagen Hassan mod Rådet og Kommissionen, nævnt i præmis 53 ovenfor. I modsætning til den foreliggende sag havde Kommissionen i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Hassan mod Rådet og Kommissionen, nævnt i præmis 53 ovenfor, på grundlag af en udtrykkelig bemyndigelse ændret en forordning vedtaget af Rådet. Retten fastslog i nævnte sag, at det søgsmaal, der blev anlagt inden for fristen i artikel 230, stk. 5, EF til prøvelse af Kommissionens forordning, også kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt som det tilsigtede annullation af Rådets forordning, ikke i den oprindelige version, da et sådant søgsmaal ville være anlagt for sent, men i den version, som følger af Kommissionens forordning (dommen i sagen Hassan mod Rådet og Kommissionen, nævnt i præmis 53 ovenfor, præmis 56). I det foreliggende tilfælde blev de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse imidlertid hverken ændret ved forordning nr. 2603/2000, nr. 2604/2000 eller afgørelse 2000/745, ved artikel 11, stk. 2, i

grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport eller ved artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel.

60 Henvisningen til dommen i sagen Ayadi mod Rådet, nævnt i præmis 53 ovenfor, er heller ikke relevant. I nævnte sag ønskede sagsøgeren at opnå delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT L 139, s. 9). Retten undersøgte, under hvilke forudsætninger forordning nr. 881/2002, som opretholdt indefrysningen af aktiver — hvilken indefrysning allerede var fastsat i forordning nr. 467/2001 — blot udgjorde en bekræftende retsakt, som ikke kunne anfægtes, eller en »ny« retsakt, som kunne anfægtes af en sagsøger, som ikke rettidigt havde anlagt sag til prøvelse af forordning nr. 467/2001 (dommen i sagen Ayadi mod Rådet, nævnt i præmis 53 ovenfor, præmis 70 og 71). Retten fastslog, efter at have konstateret, at denne retsakt væsentligt havde ændret sagsøgerens retsstilling, at søgsmålet til prøvelse af forordning nr. 881/2002 skulle antages til realitetsbehandling. Indefrysningen af sagsøgerens midler blev nemlig opretholdt, navnlig ved hjælp af forordning nr. 881/2002, selv om de foranstaltninger, som blev indført ved forordning nr. 467/2002, uden forordning nr. 881/2002 ville være bortfaldet (dommen i sagen Ayadi mod Rådet, nævnt i præmis 53 ovenfor, præmis 77). Det kan således udledes af dommen i sagen Ayadi mod Rådet, nævnt i præmis 53 ovenfor, at den i det foreliggende tilfælde anlagte sag skal antages til realitetsbehandling, for så vidt som den tilsigter at opnå annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, i henhold til hvilke gyldigheden af de foranstaltninger, som blev pålagt ved forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, opretholdes. Derimod er der intet i nævnte dom, der understøtter den opfattelse, at vedtagelsen af retsakter, som opretholder gyldigheden af foranstaltninger, der var blevet indført ved tidligere retsakter, i det foreliggende tilfælde forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, medfører, at en ny frist til anlæggelse af sag til prøvelse af disse sidstnævnte akter begynder at løbe, hvilke retsakter er blevet endelige som følge af, at der ikke er blevet anlagt sag inden for den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist.

61 Det følger af det ovenstående, at søgsmålet kun kan antages til realitetsbehandling, i det omfang det tilsigter annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, og for så vidt som det er anlagt mod Kommissionen.

Om ulovlighedsindsigelsen

Parternes argumenter

- ⁶² Sagsøgeren har i replikken anført, at påstanden om annullation af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000, afgørelse 2000/745, artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel også kunne være formuleret som en påstand om, at disse foranstaltninger erklæres ulovlige i henhold til artikel 241 EF.
- ⁶³ Kommissionen har i duplikken anført, at en ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 241 EF, som er blevet gjort gældende for første gang i replikken, skal afvises i henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 2. Stævningen lægger udelukkende artikel 230 EF til grund.

Rettens bemærkninger

- ⁶⁴ Det bemærkes, at sagsøgeren ikke udtrykkeligt har fremsat en ulovlighedsindsigelse i stævningen. I det omfang, den i replikken formulerede ulovlighedsindsigelse vedrører lovligheden af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport samt artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, må den anses for at udgøre en uddybning af det tredje led af det eneste anbringende, som er fremsat i stævningen, hvilket led bl.a. anfægter lovligheden af disse bestemmelser (jf. i denne retning Rettens dom af 18.11.2004, sag T-176/01, Ferriere Nord mod Kommissionen, Sml. II, s. 3931, præmis 136).

- 65 Derimod indeholder stævningen ingen argumentation vedrørende lovligheden af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745. Under disse omstændigheder kan ulovlighedsindsigelsen, for så vidt som den vedrører lovligheden af disse retsakter, ikke anses for en uddybning af en argumentation, som allerede er fremsat i stævningen. Hertil kommer, at ulovlighedsindsigelsen ikke lægger retlige eller faktiske omstændigheder til grund, som er kommet frem under retsforhandlingerne som omhandlet i procesreglementets artikel 48, stk. 2 (Rettens dom af 27.9.2005, forenede sager T-134/03 og T-135/03, Common Market Fertilizers mod Kommissionen, Sml. II, s. 3923, præmis 51).
- 66 Det følger af det ovenstående, at ulovlighedsindsigelsen kun kan antages til realitetsbehandling, i det omfang den vedrører lovligheden af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport samt artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel.

Om overholdelsen af kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c)

Parternes argumenter

- 67 Kommissionen har gjort gældende, at stævningen er uklar og ikke opfylder kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c). Sagsøgerens påstand, som hele stævningen er baseret på, dvs. den omstændighed, at WTO-aftalerne kræver, at en udløbsundersøgelse indledes senest en dag før tidspunktet for udløbet af femårsfristen, er ikke understøttet af nogen forklaring. Hertil kommer, at påstanden kun vedrører den angivelige ulovlighed af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse. Stævningen indeholder ingen argumentation vedrørende lovligheden af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745.

- 68 Sagsøgeren har svaret, at den argumentation, selskabet har fremført i stævningen, er tilstrækkelig klar til, at Rådet og Kommissionen kan tilrettelægge deres forsvar, og til, at Retten kan tage stilling til lovligheden (Rettens dom af 3.2.2005, sag T-19/01, Chiquita Brands m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 315).

Rettens bemærkninger

- 69 På baggrund af det i præmis 61 ovenfor anførte skal påstanden om stævningens manglende klarhed udelukkende undersøges, for så vidt som den tilsigter annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse.
- 70 Det bemærkes, at ifølge artikel 21, stk. 1, i statuten for Domstolen, som i henhold til statuttens artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, og ifølge procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), skal stævningen bl.a. indeholde en angivelse af søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Disse angivelser skal være tilstrækkeligt klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Retten i givet fald på det således foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Af retssikkerheds- og retsplejehensyn er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde, fremgår af selve stævningen (dommen i sagen Chiquita Brands m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 68 ovenfor, præmis 64, jf. Rettens kendelse af 8.3.2006, sag T-238/99, Service station Veger mod Kommissionen, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

- 71 I det foreliggende tilfælde opfylder stævningen de ovennævnte krav. Den angiver tilstrækkeligt klart søgsmålets genstand samt påstandene og anbringendet fremsat til støtte for påstandene. Ud over påstandene om ulovlighed af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, hvis utilstrækkelighed har medført delvis afvisning af ulovlighedsindsigelsen (jf. præmis 69 ovenfor), indeholder stævningen desuden de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som sagsøgeren har lagt til grund som dokumentation for, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse er ulovlige.
- 72 Kommissionens afvisningspåstande, som er baseret på procesreglementets artikel 44, skal derfor i dette omfang forkastes.

Om realiteten

- 73 Sagsøgerens eneste anbringende vedrører den forsinkede indledning af den fornyede undersøgelse af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745. Anbringendet består af tre led. Det første vedrører tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og af artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne. Det andet led vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Det tredje led, som er fremsat subsidiært, vedrører ulovligheden af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og af artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel.

Om det første led vedrørende tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og af artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel fortolket i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne

Parternes argumenter

- ⁷⁴ Sagsøgeren har, efter at have anført, at Fællesskabets beføjelser skal udøves under overholdelse af international ret (Domstolens dom af 24.11.1992, sag C-286/90, Poulsen og Diva Navigation, Sml. I, s. 6019, præmis 9, og af 24.11.1993, sag C-405/92, Mondiet, Sml. I, s. 6133, præmis 12, samt forslag til afgørelse fra generaladvokat Léger i forbindelse med Domstolens dom af 14.7.1998, sag C-341/95, Bettati, Sml. I, s. 4355, I, s. 4358, punkt 33), bemærket, at det følger af Bettati-dommen, præmis 20, at fællesskabsretlige forskrifter i videst muligt omfang skal fortolkes i lyset af international ret, navnlig når disse forskrifter netop har det formål at gennemføre en international aftale indgået af Fællesskabet. Det drejer sig ifølge sagsøgeren om den såkaldte »Bettati«-forpligtelse. Da de internationale aftaler, som Fællesskabet indgår, har forrang for den afledte fællesskabsret, skal den afledte fællesskabsret i videst muligt omfang fortolkes i overensstemmelse med disse aftaler (dom af 10.9.1996, sag C-61/94, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 3989, præmis 52).
- ⁷⁵ Heraf følger ifølge sagsøgeren, at bestemmelserne i grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel skal fortolkes i overensstemmelse med antidumping- og antisubsidieaftalerne. Retten har desuden udtrykkeligt anerkendt, at artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport skal fortolkes i lyset af artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen (Rettens dom af 20.6.2001, sag T-188/99, Euroalliages mod Kommissionen, Sml. II, s. 1757, præmis 44; jf. tillige Rettens dom af 27.1.2000, sag T-256/97, BEUC mod Kommissionen, Sml. II, s. 101, præmis 66 og 67).

76 I det foreliggende tilfælde er der ikke i artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og i artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel angivet en frist for, hvornår der skal indledes en fornyet undersøgelse af antidumping- og udligningsforanstaltninger. Da grundforordningerne imidlertid udtrykkeligt har til formål at gennemføre WTO-aftalerne i fællesskabsretten (Domstolens dom af 9.1.2003, sag C-76/00 P, Petrotub og Republica mod Rådet, Sml. I, s. 79, præmis 53-57), må det fastslås, at de berørte bestemmelser i grundforordningerne har den samme betydning som de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne.

77 Det følger dog af artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen, og af artikel 21, stk. 3 i antisubsidieaftalen, at enhver udløbsundersøgelse af foranstaltningerne skal indledes senest på femårsdagen for indførelsen af antidumping- eller udligningstolden. I det foreliggende tilfælde skulle den fornyede undersøgelse således være indledt senest den 30. november 2005. Desuden skal enhver beslutning om indledning af en fornyet undersøgelse i medfør af artikel 12, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 22, stk. 7, i antisubsidieaftalen meddeles offentligt. Henset til, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse blev offentliggjort den 1. december 2005, blev de ikke offentliggjort som fastsat i antidumping- og antisubsidieaftalerne inden tidspunktet for udløbet af de foranstaltninger, de vedrørte. Heraf følger ifølge sagsøgeren, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse tilsidesætter bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen. De af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745 berørte rettigheder og forpligtelser udløb derfor den 1. december 2005.

78 Sagsøgeren har for det første i replikken, navnlig under henvisning til Domstolens praksis samt beretninger fra WTO's tvistbilæggelsesorgan og WTO's appelorgan, gjort gældende, at betydningen af udtrykket »før nævnte tidspunkt« skal afgøres ud fra den almindelige sammenhæng og betydningen heraf i den almindelige sprogbrug på tidspunktet for indgåelsen af antidumping- og antisubsidieaftalerne i 1994.

- 79 Forskellige ordbøger, som blev udgivet på dette tidspunkt og efter indgåelsen af antidumping- og antisubsidieaftalerne, bekræfter, at den logiske og primære betydning af ordet »tidspunkt« i perioden fra 1994 til i dag er en kalenderdag.
- 80 Dette bekræftes tillige af de andre oprindelige versioner (herunder den franske og spanske version), der skal tages i betragtning i forbindelse med fortolkningen af WTO-aftaler (Domstolens dom af 13.9.2001, sag C-89/99, Schieving-Nijstad m.fl., Sml. I, s. 5851). Af disse andre versioner fremgår ordet »date« og »fecha«, som i lyset af betydningen af disse ord i franske og spanske ordbøger nærmere henviser til en kalenderdag end til en særlig tidsangivelse.
- 81 Til støtte for argumentationen om, at ordet »tidspunkt« i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 1, i antisubsidieaftalen skal forstås således, at det henviser til en kalenderdag, har sagsøgeren endvidere påberåbt sig en dom afsagt af Court of Appeal (England & Wales) [Det Forenede Kongerige] i sagen Trow mod Ind Coope ([1967] 2 *All England Law Reports* 900).
- 82 Desuden har Kommissionen selv i sin meddelelse af 2. marts 2005 om udløbsundersøgelsen af de foranstaltninger, som blev indført ved forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, opfordret producenterne til skriftligt at fremsætte en anmodning om en fornyet undersøgelse »fra tidspunktet for offentliggørelsen af denne meddelelse og senest tre måneder inden den dato, som er anført i den nedenfor gengivne tabel«. Den dato, der var anført i denne meddelelse, var den 1. december 2005, og ikke et særligt klokkeslet den 1. december 2005.

83 Anvendelsen af ordet »tidspunkt« som betegnelse for en kalenderdato, og ikke et særligt klokkeslet er endvidere i overensstemmelse med ordlyden af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT 1971 II, s. 311), og navnlig artikel 4, stk. 2 og 3, samt artikel 5, stk. 2. Ordet »tidspunkt« er generelt i fællesskabsretten en henvisning til en kalenderdag og ikke et særligt klokkeslet i løbet af en kalenderdag (Domstolens dom af 22.11.1973, sag 139/73, Münch, Sml. s. 1287, præmis 10, af 28.9.1994, sag C-200/91, Coloroll Pension Trustees, Sml. I, s. 4389, præmis 48 og 59, og af 18.6.2002, sag C-398/00, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 5643; Rettens kendelse af 19.1.2001, sag T-126/00, Confindustria m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 85, præmis 12 og 14, og Rettens dom af 7.2.2002, sag T-187/94, Rudolph mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 367, præmis 65). Når en retsakt kan gennemføres »på« en særlig kalenderdag, anvender den relevante lovbestemmelse udtrykket »senest inden den [...]«, mens udtrykket »inden [...]« indebærer, at den nødvendige gennemførelse af retsaktten finder sted inden slutningen på den foregående kalenderdag (jf. artikel 102, stk. 2, EF, artikel 116, stk. 1-3, EF og artikel 121, stk. 3 og 4, EF. Jf. tillige Domstolens dom af 1.6.2006, forenede sager C-442/03 P og C-471/03 P, P & O European Ferries (Vizcaya) og Diputación Foral de Vizcaya mod Kommissionen, Sml. I, s. 4845, præmis 28).

84 For det andet har sagsøgeren understreget, at selskabets fortolkning af ordet »tidspunkt« er i overensstemmelse med den lovmæssige sammenhæng mellem artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, som har til formål at give mulighed for en særlig fravigelse af hovedreglen, hvorved de berørte foranstaltninger udløber efter en periode på højst fem år. Fællesskabet anvender nemlig altid en restriktiv fortolkning af fravigelser fra dets egne regler. Sagsøgerens fortolkning er endvidere i overensstemmelse med genstanden for og formålet med disse bestemmelser i de berørte aftaler. Indledningen af en fornyet udløbsundersøgelse forlænger retsvirkningerne af handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, som uden en fornyet undersøgelse ville være udløbet fem år efter indførelsen heraf. Sagsøgeren har bekræftet, at selskabets fortolkning af udtrykket »før nævnte tidspunkt« favoriserer retssikkerheden og god forvaltningsskik, da importørerne inden det fastsatte tidspunkt for udløbet af antidumping- eller udligningsforanstaltninger ved, at foranstaltningerne faktisk forbliver i kraft, og kan tilpasse deres adfærd i overensstemmelse hermed. Skulle man følge Kommissionens opfattelse, udgør offentliggørelsen af meddelelsen om indledningen den 1. december 2005 kl. 23.59 tilstrækkelig oplysning til de erhvervsdrivende om, at de importerede varer, som et par minutter senere behandles af de nationale toldmyndigheder, dagen efter fortsat bliver pålagt antidumpingtold, selv om de kunne have forventet, at antidumpingforanstaltningerne ville udløbe ved slutningen af femårsperioden. Antidumping- og antisubsidieaftalerne har til formål at forhindre den forvirring og usikkerhed, som kunne opstå i en sådan situation, idet det kræves, at

meddelelser om indledning offentliggøres, i det mindste inden det tidspunkt, hvor de relevante antidumpingforanstaltninger skulle være udløbet.

- 85 For det tredje har sagsøgeren under retsmødet forklaret, at selskabets fortolkning af artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen blev bekræftet af WTO's appelorgan i dets beretning af 12. april 2007 vedrørende fornyede undersøgelser ved udløbet af antidumpingforanstaltninger vedrørende rørformede produkter til olieletter hidrørende fra Argentina (WT/DS268/AB/RW). Selskabet har i den forbindelse henvist til punkt 163 i denne beretning, som er affattet således:

»Artikel 11[, stk.] 3, bestemmer, at antidumpingtold skal *ophæves* »senest på femårsdagen for indførelsen heraf«, *medmindre* det bestemmes, »at der formentlig fortsat eller igen vil blive forvoldt skade som følge af dumpingimport, hvis tolden bortfalder«. Ifølge appelorganet fungerer denne bestemmelse således som en »bindende hovedregel ledsaget af en undtagelse« (henvisning i fodnoten til appelorganets beretning vedrørende udløbsundersøgelse af stål beskyttet mod korrosion, punkt 104). Der foreligger en yderligere forpligtelse, hvorefter den fornyede udløbsundersøgelse *indledes* af den myndighed, som varetager undersøgelsen på eget initiativ eller efter en anmodning fra den nationale erhvervssektor »før nævnte tidspunkt«, dvs. før femårsdagen for indførelsen af antidumpingtolden.«

- 86 Kommissionen har anført, at det ikke fremgår af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport eller artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel fortolket i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, at en fornyet undersøgelse

ved udløbet af antidumping- eller udligningsforanstaltningerne skal indledes senest dagen før udløbet af de berørte foranstaltninger. Disse bestemmelser kræver blot, at den fornyede undersøgelse indledes før midnat den sidste dag i den almindelige anvendelsesperiode for de foranstaltninger, som er genstand for den fornyede undersøgelse.

Rettens bemærkninger

— Indledende bemærkninger

⁸⁷ Det fremgår af fast retspraksis, at WTO-aftalerne efter deres art og opbygning ikke principielt er omfattet af de retsakter vedtaget af fællesskabsinstitutionerne, hvis lovlighed efterprøves af Fællesskabets retsinstanser i henhold til artikel 230, stk. 1, EF (Domstolens dom af 23.11.1999, sag C-149/96, Portugal mod Rådet, Sml. I, s. 8395, præmis 47, og dommen i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 53).

⁸⁸ Såfremt Fællesskabet imidlertid har ønsket at opfylde en særlig inden for rammerne af WTO påtaget forpligtelse, eller når den pågældende fællesskabsretsakt udtrykkeligt henviser til bestemte bestemmelser i WTO-aftalerne, tilkommer det Fællesskabets retsinstanser at efterprøve den pågældende fællesskabsretsakts lovlighed efter WTO-bestemmelserne (Domstolens dom i sagen Portugal mod Rådet, nævnt i præmis 87 ovenfor, præmis 49, og i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 54, samt dom af 27.9.2007, sag C-351/04, Ikea Wholesale, Sml. I, s. 7723, præmis 30).

- 89 I denne henseende fremgår det af præambelen til grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport (femte betragtning) og til grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel (sjette og syvende betragtning), at disse forordninger navnlig har til formål i videst muligt omfang at gennemføre de nye og detaljerede regler i antidumping- og antisubsidieaftalerne, herunder bl.a. vedrørende varigheden af og genoptagelse af undersøgelse af antidumping- og udligningsforanstaltninger med henblik på at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler (jf. i denne retning dommen i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 55, og i sagen BEUC mod Kommissionen, nævnt i præmis 75 ovenfor, præmis 66).
- 90 Fællesskabet har således vedtaget grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel med henblik på at opfylde dets internationale forpligtelser i medfør af antidumping- og antisubsidieaftalerne. Fællesskabet har derfor med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport villet gennemføre de særlige forpligtelser, som er indeholdt i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen, og med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel har det villet gennemføre de særlige forpligtelser, som er indeholdt i artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen (jf. i denne retning dommen i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 56).
- 91 Heraf følger, at de nævnte regler i grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel i videst muligt omfang skal fortolkes i lyset af de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne (jf. i denne retning Bettati-dommen, nævnt i præmis 74 ovenfor, præmis 20, og dommen i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 57, Rettens dom i sagen BEUC mod Kommissionen, nævnt i præmis 75 ovenfor, præmis 67, og i sagen Euroalliales mod Kommissionen, nævnt i præmis 75 ovenfor, præmis 44, samt dom af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 138).

— Om fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen

92 Inden for rammerne af dette led har sagsøgeren gjort gældende, at det fremgår af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse blev vedtaget for sent.

93 I denne forbindelse må det for det første fastslås, at grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel ikke indeholder bestemmelser, som udtrykkeligt præciserer den sidste frist for, hvornår der skal indledes en udløbsundersøgelse af antidumping- eller udligningsforanstaltninger. Imidlertid fremgår det utvetydigt af opbygningen af artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og af artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, at en sådan fornyet undersøgelse skal indledes senest inden udløbet af den foranstaltning, undersøgelsen vedrører.

94 Dels bestemmer artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel nemlig, at en antidumping- eller udligningsforanstaltning udløber »fem år efter indførelsen heraf [...], medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping [eller subsidieret indførsel] sted med deraf følgende skade«, dels præciserer disse bestemmelser, at foranstaltningerne forbliver i kraft under afventning af resultaterne af den fornyede undersøgelse. Desuden anføres det i betragtning 18 til grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og i betragtning 22 til grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, at antidumping- og antisubsidieforanstaltninger udløber efter fem år, »medmindre det af en genoptagelse af en undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes«. Ifølge artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel vedrører en fornyet undersøgelse således foranstaltninger, som er »i kraft«, og som i

givet fald »opretholdes«, hvilket nødvendigvis indebærer, at en sådan fornyet undersøgelse indledes inden udløbet af disse foranstaltninger.

- 95 For det andet skal det undersøges, om en fortolkning af artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel i lyset af de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne kræver, at der indledes en udløbsundersøgelse af antidumping- eller udligningsforanstaltninger — som sagsøgeren har gjort gældende — senest den dag, der går forud for udløbet af de foranstaltninger, som er genstand for den fornyede undersøgelse.
- 96 Det bemærkes, at artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen bestemmer, at al endelig antidumping- og udligningstold »ophæves [...] senest på femårsdagen for indførelsen heraf [...], medmindre myndighederne som led i en fornyet undersøgelse, der er indledt før nævnte tidspunkt [...], fastslår, at der formentlig fortsat eller igen vil blive forvoldt skade som følge af dumpingimport [eller subsidieret indførsel], hvis tolden bortfalder«. Disse bestemmelser præciserer endvidere, at »tolden kan forblive i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger«.
- 97 Det er for det første af parterne ubestridt, at de foranstaltninger, som er berørt af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, i mangel af en fornyet undersøgelse ville udløbe den 1. december 2005, kl. 24. Ifølge sagsøgeren skulle den fornyede undersøgelse i det foreliggende tilfælde være indledt »før nævnte tidspunkt«, dvs. senest den 30. november 2005.
- 98 Det skal fastslås, at artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen udelukkende henviser til fristen for, hvornår en fornyet undersøgelse skal »indledes«. De indebærer ikke nogen forpligtelse vedrørende offentliggørelsen af meddelelserne om en fornyet undersøgelse. Såfremt en foranstaltning vedtaget af Kommissionen er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på en bestemt dag, kan det fastslås, at selve foranstaltningen er vedtaget senest dagen inden offentliggørelsen. Eftersom offentliggørelsen af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse i det foreliggende tilfælde fandt sted den 1. december 2005, vedtog Kommissionen nødvendigvis beslutningen om at indlede den fornyede undersøgelse

senest den 30. november 2005, hvilket under alle omstændigheder er inden for den fastsatte frist i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.

99 For det andet er det, såfremt det antages, at tidspunktet for indledningen af den fornyede undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen er det samme som tidspunktet for offentliggørelsen af meddelelsen om den fornyede undersøgelse, væsentligt at undersøge, om sagsøgerens fortolkning af de nævnte bestemmelser, hvorefter indledningen af en fornyet undersøgelse skal ske senest dagen inden udløbet af de foranstaltninger, som er genstand herfor, virkelig følger af bestemmelserne i disse aftaler (jf. i denne retning dommen i sagen BEUC mod Kommissionen, nævnt i præmis 75, præmis 68).

100 Det bemærkes, at en folkeretlig traktat, såsom antidumping- og antisubsidieaftalerne, i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i Wienerkonventionen om traktatretten af 23. maj 1969 »skal fortolkes loyalt i overensstemmelse med den sædvanlige betydning, der måtte tillægges traktatens udtryk i deres sammenhæng og belyst af dens hensigt og formål«.

101 Denne fortolkningsregel svarer til den regel, som Fællesskabets retsinstanser skal anvende, når de skal fortolke en fællesskabsretlig bestemmelse. Som Domstolen gentagne gange har fastslået, er det ved fortolkning af en fællesskabsregel nødvendigt at tage hensyn til både reglens ordlyd, den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges hermed (Domstolens dom af 21.2.1984, sag 337/82, Kniepf-Melde, Sml. s. 1051, præmis 10, af 17.10.1995, sag C-83/94, Leifer m.fl., Sml. I, s. 3231, præmis 22, og af 30.7.1996, sag C-84/95, Bosphorus, Sml. I, s. 3953, præmis 11).

- 102 Det skal for det første, hvilket fremgår af de ordbøger, sagsøgeren har henvist til i replikken, fastslås, at ordet »tidspunkt« har forskellige betydninger, herunder »en dag i måneden« (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), men også »tidspunktet for en hændelse« (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Den ordrette betydning af ordet »tidspunkt« er således ikke nødvendigvis en kalenderdag, men ordet kan også anvendes til at angivet bestemt tidsmæssigt øjeblik.
- 103 Hvad dernæst angår den sammenhæng, hvori artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen indgår, samt formålet med disse bestemmelser, skal det først bemærkes, at aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, som gik forud for antidumpingaftalen, og som blev godkendt af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 80/271/EØF af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der er resultatet af handelsforhandlingerne 1973-1979 (EFT 1980 L 71, s. 1), ikke fastsætter en bestemt anvendelsesperiode for antidumpingtold. Artikel 9 heri bestemmer blot, at »antidumpingtold [kun] forbliver i kraft, så længe og i det omfang det er nødvendigt for at modvirke dumping, der forvolder skade«. Artikel 4, stk. 9, i aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, som blev godkendt af Fællesskabet ved afgørelse 80/271, indeholdt en lignende bestemmelse for udligningstold.
- 104 Formålet med artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen er automatisk at ophæve den berørte told fem år efter indførelsen heraf, medmindre en fornyet undersøgelse indledes. Som Kommissionen nemlig med føje har understreget i sine skriftlige indlæg, blev den klausul, som fastsætter muligheden for at opretholde den eksisterende told efter indledningen af en undersøgelse ved udløbet af antidumping- og udligningsforanstaltninger, som er indeholdt i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og i artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, indført under forhandlingerne i Uruguayrunden med henblik på at kompensere for indførelsen af den såkaldte »automatiske ophævelsesklausul«, hvilken klausul betyder, at antidumping- og udligningsforanstaltninger automatisk udløber fem år efter indførelsen heraf.

- 105 I denne sammenhæng og under hensyntagen til formålet med artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen er det væsentligt, at den fornyede undersøgelse senest indledes før det automatiske udløb af antidumping- og udligningsforanstaltningerne. I det omfang disse bestemmelser pålægger en endelig frist for indledningen af en fornyet undersøgelse, henviser de til tidspunktet for udløbet af den berørte told. Den told, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, skal nemlig stadig være i kraft på tidspunktet for indledningen af den fornyede undersøgelse.
- 106 Heraf følger, at udtrykket »før nævnte tidspunkt« i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen ikke kan fortolkes således, at de indeholder en forpligtelse for de kontraherende parter til at indlede en fornyet undersøgelse af de berørte antidumping- eller udligningsforanstaltninger senest den dag, der går forud for udløbet af disse foranstaltninger. Derimod, henset til det i præmis 102-105 ovenfor fastslåede, skal en kontraherende parts lovgivning, hvorefter den fornyede undersøgelse kan indledes helt til slutningen af gyldighedsperioden for de foranstaltninger, den vedrører, anses for at være forenelig med artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.
- 107 Sagsøgerens argumentation vedrørende beretningen fra WTO's appelorgan af 12. april 2007 om fornyede undersøgelser ved udløbet af antidumpingforanstaltninger vedrørende rørformede produkter til oliefelter hidrørende fra Argentina (WT/DS268/AB/RW) kan ikke tiltrædes.
- 108 Dels vedrører den nævnte beretning ikke fortolkningen af udtrykket »før nævnte tidspunkt« i artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen. Det spørgsmål, der blev behandlet, vedrørte nemlig, i overensstemmelse med punkt 160 i beretningen, »fastlæggelsen af sandsynligheden for dumping med henblik på iværksættelse af henstillinger og afgørelser fra [tvistbilæggesorganet]«.

- 109 Dels bemærkes — for så vidt som punkt 163 indeholder et obiter dictum, hvorefter en fornyet undersøgelse skal indledes »før dette tidspunkt«, dvs. før femårsdagen for indførelsen af antidumpingtolden — at dette uddrag blot udgør en omskrivning af en anden beretning fra appelorganet, hvilken beretning der henvises til i fodnoten, nemlig punkt 104 i beretningen fra appelorganet af 9. januar 2004 om fornyede undersøgelser ved udløbet af antidumpingforanstaltninger vedrørende korrosionsresistente flade produkter af kulstofholdigt stål hidrørende fra Japan (WT/DS244/AB/R), hvori det anføres, at »en fornyet undersøgelse skal indledes inden udløbet af en periode på fem år efter tidspunktet for indførelsen af tolden«. Det bekræftes således på ingen måde i dette punkt, at der skal indledes en fornyet undersøgelse senest dagen inden udløbet af de gældende foranstaltninger. Under henvisning til behovet for at indlede den fornyede undersøgelse inden udløbet af perioden på fem år fra indførelsen af tolden bekræfter dette punkt derimod, at en kontraherende parts lovgivning, hvorved der gives adgang til at indlede en fornyet undersøgelse helt til slutningen af gyldighedsperioden for de foranstaltninger, den vedrører, skal anses for at være forenelig med artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.
- 110 Det følger af det ovenstående, at en fornyet undersøgelse, som indledes inden midnat den sidste dag i den almindelige anvendelsesperiode for foranstaltningerne, skal anses for at være forenelig med artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.
- 111 Henset til, at det i den foreliggende sag er ubestridt, at den antidumping- og udligningstold, som er genstand for den fornyede undersøgelse, i mangel af denne undersøgelse ville udløbe den 1. december 2005 kl. 24, må det fastslås, at den fornyede undersøgelse, som de interesserede parter blev oplyst om ved offentliggørelsen af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse i EU-Tidende den 1. december 2005, blev indledt inden for den frist, der er fastsat for indledningen af fornyede undersøgelser i artikel 11, stk. 2, første afsnit i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.

- 112 Denne konklusion svækkes ikke af sagsøgerens argument om, at den fornyede undersøgelse skal indledes senest dagen inden udløbet af de berørte foranstaltninger, begrundet i retssikkerheden og god forvaltningsskik.
- 113 Det bemærkes, at retssikkerhedsprincippet ifølge fast retspraksis er et grundlæggende fællesskabsretligt princip, som bl.a. kræver, at en ordning er klar og utvetydig, for at borgerne ikke skal være i tvivl om deres rettigheder og pligter, således at de kan handle derefter (Domstolens dom af 13.2.1996, sag C-143/93, Van Es Douane Agenten, Sml. I, s. 431, præmis 27, og af 14.4.2005, sag C-110/03, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 2801, præmis 30).
- 114 Det følger imidlertid af den ovenstående analyse, at artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, selv om disse bestemmelser fortolkes i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen, klart og præcist angiver, at der skal indledes en fornyet undersøgelse af antidumping- og udligningstold inden udløbet af denne told.
- 115 Desuden har sagsøgeren ikke fremført nogen elementer til støtte for selskabets opfattelse af, at overholdelsen af retssikkerhedsprincippet kræver, at offentliggørelsen af meddelelsen om en fornyet undersøgelse senest finder sted den dag, der går forud for udløbet af de foranstaltninger, som den fornyede undersøgelse vedrører. Endvidere har sagsøgeren hverken godtgjort eller hævdet, at selskabet havde foretaget eksportsalg til Fællesskabet den 30. november 2005, da selskabet, efter at have fået kendskab til den EU-Tidende, som blev offentliggjort denne dag, var af den opfattelse, at de foranstaltninger, som var genstand for den fornyede undersøgelse, ville udløbe den 1. december 2005, kl. 24.
- 116 Argumentet vedrørende en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet skal derfor forkastes.

- 117 Hvad endelig angår argumentet om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik må det fastslås, at når en fællesskabsinstitution har en frist til at udføre en bestemt handling, tilsidesætter den ikke princippet om god forvaltningsskik, hvis den først handler den sidste dag inden for den fastsatte frist.
- 118 I det foreliggende tilfælde blev de anfægtede meddelelser om fornyet undersøgelse offentliggjort den sidste dag inden udløbet af fristen i artikel 11, stk. 2, første afsnit, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i anti-subsidieaftalen (jf. præmis 110 og 111 ovenfor). Kommissionen kan derfor ikke tilskrives nogen tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.
- 119 Det følger af det ovenstående, at første anbringendes første led ikke er begrundet.

Om det andet led vedrørende tilsidesættelsen af retssikkerhedsprincippet

Parternes argumenter

- 120 Sagsøgeren har bemærket, at retssikkerhedsprincippet kræver, at fællesskabslovgivning, der pålægger privatpersoner byrder, som er tvetydigt formuleret, fortolkes til fordel for denne privatperson (Domstolens dom af 9.7.1981, sag 169/80, Gondrand, Sml. s. 1931, præmis 17, og af 22.2.1989, forenede sager 92/87 og 93/87, Kommissionen mod Frankrig og Det Forenede Kongerige, Sml. s. 405, præmis 22, samt dommen i sagen Van Es Douane Agenten, nævnt i præmis 113 ovenfor, præmis 27). Dette krav om retssikkerhed gælder med særlig styrke, når der er tale om en bestemmelse med retsvirkninger af økonomisk art, således at de berørte kan få et nøjagtigt kendskab til

omfanget af de forpligtelser, der herved pålægges dem (jf. Rettens dom af 22.1.1997, sag T-115/94, Opel Austria mod Rådet, Sml. II, s. 39, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis).

- ¹²¹ Sagsøgeren er af den opfattelse, at artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne, ikke er tvetydige. Hvis Retten skulle fastslå, at rækkevidden af de berørte bestemmelser i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel er tvetydig eller uklar, må denne tvetydighed eller uklarhed ifølge sagsøgeren, i overensstemmelse med det almindelige retssikkerhedsprincip, afklares ved hjælp af en fortolkning, som blandt de mulige løsninger er den mest fordelagtige for sagsøgeren (jf. i denne retning Domstolens dom i Petrotub og Republica-sagen, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 56-60, og dom af 23.9.2003, sag C-78/01, BGL, Sml. I, s. 9543, præmis 71 og 72).
- ¹²² Heraf følger ifølge sagsøgeren, at det seneste tidspunkt for indledningen af en fornyet undersøgelse i det foreliggende tilfælde er den 30. november 2005. De anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, der blev offentliggjort den 1. december 2005, er derfor ulovlige.
- ¹²³ Kommissionen har svaret, at artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel på ingen måde indeholder tvetydigheder, som skal fortolkes til fordel for sagsøgeren.

Rettens bemærkninger

- 124 Det følger af den analyse, som er foretaget inden for rammerne af det første led, at det af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel klart fremgår, at en fornyet undersøgelse af antidumping- og udligningstold kan indledes indtil tidspunktet for udløbet af denne told. Dette gælder også, når disse bestemmelser fortolkes i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.
- 125 På denne baggrund kan det andet led heller ikke tiltrædes.

Om det tredje led vedrørende ulovligheden af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel

Parternes argumenter

- 126 Sagsøgeren har henvist til Domstolens dom af 7. maj 1991, Nakajima mod Rådet (sag C-69/89, Sml. I, s. 2069), hvoraf det fremgår, at Fællesskabets retsinstanser efterprøver lovligheden af grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel, eftersom Fællesskabet, ved at vedtage grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og subsidieret indførsel, har villet gennemføre en særlig forpligtelse for Fællesskabet inden for rammerne af WTO (Domstolens dom i sagen Petrotub og Republica mod Rådet, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 53-57, og dom af 1.3.2005, sag C-377/02, Van Parys, Sml. I, s. 1465, præmis 39 og 40, samt dommen i sagen Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, nævnt i præmis 91 ovenfor,

præmis 138). I den forbindelse har sagsøgeren i sine skriftlige indlæg gjort opmærksom på den såkaldte »Nakajima«-forpligtelse.

¹²⁷ Sagsøgeren er af den opfattelse, at det fremgår af antidumping- og antisubsidieaftalerne, at enhver fornyet undersøgelse af antidumping- og udligningsforanstaltninger, som skal til at udløbe, skal indledes »før nævnte tidspunkt«, dvs. på et tidspunkt inden udløbsdatoen, og ikke før et bestemt klokkeslæt på udløbsdagen. Kommissionen har, ved blot i sin skrivelse af 3. februar 2006 at gentage, at udløbstidspunktet for de i denne sag omhandlede foranstaltninger og tidspunktet for indledningen af den fornyede undersøgelse er det samme, ikke foretaget en korrekt anvendelse af WTO-aftalerne på dette punkt.

¹²⁸ Selv hvis artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel ikke kan fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne, og den fortolkning, Kommissionen har foreslået af grundforordningerne i sin skrivelse af 3. februar 2006, var den, som normalt skulle anvendes, hvilket sagsøgeren har bestridt, må det fastslås, at artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel på grund af deres uforenelighed med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne er ulovlige.

¹²⁹ Sagsøgeren har i replikken gjort gældende, at Nakajima-forpligtelsen ikke er begrænset til en forpligtelse til at fortolke fællesskabslovgivningen, således at den er forenelig med WTO-aftalerne. Retten har nemlig ved flere lejligheder fastslået, at lovligheden af

fællesskabsforanstaltninger kan efterprøves med henvisning til WTO-aftalerne (dommen i sagen Euroalliales mod Kommissionen, nævnt i præmis 75 ovenfor, præmis 57, og i sagen Chiquita Brands m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 68 ovenfor, præmis 117-126).

- ¹³⁰ Kommissionen har gjort gældende, at Domstolens efterprøvelse af lovligheden af en fællesskabsretsakt på antidumpingområdet i forhold til WTO-regler er baseret på princippet om en konsekvent fortolkning »i videst muligt omfang« (dommen i sagen Petrotub og Republica, nævnt i præmis 76 ovenfor, præmis 57). Der er således ingen forskel på det, sagsøgeren kalder Bettati-forpligtelsen, og Nakajima-forpligtelsen. Selv om de berørte bestemmelser i grundforordningerne om beskyttelse mod dumpingimport og mod subsidieret indførsel i den foreliggende sag ikke kan fortolkes i overensstemmelse med antidumping- og antisubsidieaftalerne, kan sagsøgeren ikke med henblik på at få annulleret disse bestemmelser påberåbe sig det forhold, at fællesskabsretten og WTO-reglerne er modstridende.

Rettens bemærkninger

- ¹³¹ Det følger af den analyse, der er foretaget i forbindelse med det første led, at de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse, som blev offentliggjort i EU-Tidende på dagen for udløbet af de foranstaltninger, de vedrørte, overholder kravene i artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel, fortolket i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen.

- 132 Dette led, som fremstår som en ulovlighedsindsigelse, kan ikke tiltrædes. Det er nemlig baseret på en hypotese, som ikke er bekræftet i den foreliggende sag, dvs. at artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel ikke kan fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne.
- 133 Det sidste led er derfor heller ikke begrundet.
- 134 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger må Rådet og Kommissionen frifindes.

Sagens omkostninger

- 135 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Rådets og Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling)

- 1) **Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**
- 2) **Reliance Industries Ltd betaler sagens omkostninger.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. september 2008.

E. Coulon

M.E. Martins Ribeiro

Justitssekretær

Afdelingsformand

Indhold

Retsforskrifter	II - 2406
Verdenshandelsorganisationens aftaler om antidumping og om antisubsidier	II - 2406
Grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport	II - 2408
Grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel	II - 2409
Sagens baggrund	II - 2412
Retsforhandlinger og parternes påstande	II - 2415
Formaliteten	II - 2417
Om antagelse til realitetsbehandling af påstanden om annullation af de anfægtede meddelelser om en fornyet undersøgelse i det omfang, den vedrører Rådet	II - 2417
Parternes argumenter	II - 2417
Rettens bemærkninger	II - 2418
— Om sagsøgerens søgsmålsinteresse	XII - 2418
— Om sagsøgerens søgsmålskompetence	II - 2421
— Om antagelse af påstanden til realitetsbehandling, i det omfang den vedrører Rådet	II - 2422
Om antagelsen af søgsmålet til realitetsbehandling, for så vidt som det tilsigter annullation af forordning nr. 2603/2000 og nr. 2604/2000 samt afgørelse 2000/745, artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel	II - 2423
Parternes argumenter	II - 2423
Rettens bemærkninger	II - 2424
Om ulovlighedsindsigelsen	II - 2427
Parternes argumenter	II - 2427
Rettens bemærkninger	II - 2427
II - 2452	

Om overholdelsen af kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c)	II - 2428
Parternes argumenter	II - 2428
Rettens bemærkninger	II - 2429
Om realiteten	II - 2430
Om det første led vedrørende tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og af artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel fortolket i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i antidumping- og antisubsidieaftalerne	II - 2431
Parternes argumenter	II - 2431
Rettens bemærkninger	II - 2436
— Indledende bemærkninger	II - 2436
— Om fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel i lyset af henholdsvis artikel 11, stk. 3, i antidumpingaftalen og artikel 21, stk. 3, i antisubsidieaftalen	II - 2438
Om det andet led vedrørende tilsidesættelsen af retssikkerhedsprincippet	II - 2445
Parternes argumenter	II - 2445
Rettens bemærkninger	II - 2447
Om det tredje led vedrørende ulovligheden af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport og artikel 18, stk. 1, i grundforordningen om beskyttelse mod subsidieret indførsel	II - 2447
Parternes argumenter	II - 2447
Rettens bemærkninger	II - 2449
Sagens omkostninger	II - 2450